

Dacă El n-ar fi înviat, atunci în sufletele noastre ar fi murit credința, în dragostea sfântă și în dreptatea veșnică.

Putem oare nega minunea Învierii lui Hristos?

A respinge această minune, înseamnă a respinge însăși existența Binelui. Iar a respinge Binele înseamnă a-ți pierde cu totul demnitatea morală. Iată de ce știrea sfântă despre Înviere umple de negrăite bucurie și de veselie inimile noastre.

Ați înțeles acum însemnătatea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos pentru credință?

Să ne gândim de ce Domnul nostru Iisus Hristos timp de 40 de zile după Învierea Lui s-a arătat doar ucenicilor, iar nu lumii întregi.

După cugetarea noastră omenească, pare mai firesc ca El să apară în strălucirea Învierii Sale, ca un biruitor al întregii lumi. Așa ni se pare nouă, dar Domnul a gândit altfel. Știa că marea minune a Învierii Lui nu o vor putea încăpea inimile tuturor oamenilor contemporani Lui, acelor oameni care L-au văzut mergând prin casele și orașele lor, care au auzit sfintele Lui cuvântări. Domnul știa. Natura omenească este atât de departe de înțelegerea deplină, încât evenimentele acelea nu vor putea fi înțelese niciodată. Nu vor putea fi pătrunse în toată profunzimea lor și prețuite de contemporani. Sunt necesari ani, mulți ani, zeci de ani, uneori chiar sute de ani, pentru ca gândind la aceste evenimente, privindu-le din perspectivă istorică îndepărtată, să le putem descoperi măreția.

Cel mai mare eveniment dintre evenimentele lumii, Învierea lui Hristos, nu a putut fi pătruns de iudei și de contemporanii lor. De aceea Domnul nu li s-a arătat tuturor. Ei nu L-ar fi

cunoscut pe pe Dânsul, după cum nu-L cunoșteau nici măcar ucenicii Lui. S-ar fi îndoit profund de Învierea Lui.

Unii probabil ar fi crezut ca El este Hristos cel Înviat, iar alții ar fi contestat cu răutate posibilitatea Învierii Lui.

Iată de ce n-a vrut Domnul să se arate tuturor oamenilor, contemporanilor Săi.

El știa că numai cei luminați de Harul lui Dumnezeu, ucenicii Lui, care Îl iubeau fierbinte, doar ei puteau să creadă, doar ei puteau să devină adevărați martori ai Învierii Lui. Și Hristos le-a oferit ocazia să mărturisească despre El, fiindcă propăvăduirea apostolică a constat în mărturisirea despre Învierea lui Hristos, despre Împărăția Cerurilor și despre învierea viitoare a tuturor creștinilor.

Așa s-a și întâmplat. Întreaga lume creștină a aflat despre învierea lui Hristos și a crezut în aceasta din toată inima, pentru mărturia sfinților apostoli, că a strălucit lumina cerească din mormântul Domnului.

Lumină care mai apoi a pătruns treptat în inimile celor care mai apoi au fost capabili să o primească.

Lumina lui Hristos a strălucit astăzi din mormântul Domnului. Lumina lui Hristos luminează și astăzi inimile noastre.

Să trăim și noi toți în această lumină și să tindem cu toată ființa spre ea.

Să sărutăm și noi picioarele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos care a înviat astăzi.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

(Sf. Luca al Crimeei, Predici)

"Ne bucurăm pentru că Hristos a biruit moartea, dușmanul nostru cel mai mare"

Lumina Învierii pe care o primim ca bucurie la Sărbătoarea Sfințelor Paști ne cheamă să înțelegem că viața creștină este viață de bucurie. Omul trist, mohorât, dezamăgit și descumpănit nu este creștin adevărat. Pricinile pentru tristețe, dezamăgire și suferință sunt multe și pentru creștin. Acesta însă primește putere de la Dumnezeu să le depășească mai ușor și să nu-și piardă bucuria sufletească.

Bucuria, rugăciunea și mulțumirea sunt întregul medicament care contribuie în mod real la vindecarea proprie și a lumii. Ele sunt roade ale Duhului Sfânt de care lumea are imensă nevoie pentru a rămâne în echilibru și pentru a-și afla sensul.

Să nu ne pierdem nădejdea, căci mai mare și mai puternic este Cel ce este cu noi, adică Dumnezeu, decât cei ce sunt vrăjmașii Bisericii, ai Adevărului, ai Neamului.

Lumina Învierii să ne cuprindă pe noi și întreaga lume, mărturisind până la marginile pământului că Hristos a înviat!

† Teofan,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei
(Fragment din Scrisoare pastorală, 2021)